

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515212180
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7515212180.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Moniky Géciovej v spore žalobcu Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave 29, Trnavská cesta 82, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: XX XXX XXX proti žalovanému: Q. A., nar. X.XX.XXXX, bytom v A.T. XX, zastúpeného JUDr. Vladimírom Zeleňákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Letná 47, o zaplatenie 1 089,71 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 14C 742/2015-77 zo 14.7.2016

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.089,71 eur s príslušenstvom.

II. Z r u š u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.089,71 eur s úrokom z omeškania vo výške 15,15% ročne zo sumy 1.089,71 eur od 1.8.2014 do zaplatenia s tým, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podanú žalobu odôvodňoval tým, že žalovaný dňa 12.9.2012 spôsobil ako vodič motocyklom dopravnú nehodu, pri ktorej poškodenému B. A. spôsobil ujmu na zdraví. Keďže k tomuto motocyklu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie, povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vznikla žalobcovi, keďže má proti tomu, kto zodpovedá za škodu nárok na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalovaný ale nesúhlasil so žalobou, keďže namietal aktívnu ako aj pasívnu legitímáciu v spore.

3. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, následne ho vyhodnotil a vec správne posúdil v zmysle ustanovení § 3, § 4 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. d/, § 24 ods. 7 prvá veta zákona č. 381/2001 Zb. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), § 420 ods. 1 a § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

4. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že vlastníkom motorového vozidla - motocykla zn. YAMAHA bez EČV je žalovaný, pričom týmto vozidlom odporca spôsobil škodu pri dopravnej nehode dňa 12.9.2012. Predmetné vozidlo - motocykel YAMAHA bez EČV v čase dopravnej nehody nebolo kryté poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Povinnosť uzavrieť zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla porušil žalovaný, keďže si túto povinnosť nesplnil. Slovenská kancelária poisťovateľov podľa ust. § 24 ods.2 písm. b/ zák.č.381/2001 Z.z. poskytla z poistného garančného fondu poškodenému dňa 17.6.2014 poistné plnenie vo výške 1 198,68 eur, z ktorého suma vo výške 108,97 eur predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca neuplatňuje, a preto si uplatňuje len sumu 1 089,71 eur, pričom podľa ust. § 24 ods.7 cit. zákona má žalobca právo voči tomu, kto zodpovedá za škodu t.j. žalovanému podľa ods. 2 písm. a/, b/, f/ a g/, na náhradu toho čo za neho plnil.

5. Súd prvej inštancie apeloval na to, že v čase dopravnej nehody si žalovaný nesplnil povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu v zmysle § 3 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z., a preto má žalobca voči žalovanému podľa § 24 ods.7 v spojení s § 24 ods.2 písm. b/ zák.č. 381/2001 Z.z. právo postihu, pričom zodpovednosť žalovaného je daná aj s poukazom na ust. § 420 OZ, podľa ktorého zodpovedá za škodu, keď ako vodič motorového vozidla porušil povinnosti, ktoré sú mu uložené zák.č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách, kedy má žalobca právo postihu proti každému kto za škodu zodpovedá a za koho plnil.

6. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam súd preto žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.089,71 eur voči žalovanému, ktorý je vo veci pasívne vecne legitimovaný, keďže žalobca má právo postihu proti každému, kto zodpovedá za škodu a za koho plnil, teda aj proti vodičovi motorového vozidla titulom regresného nároku a keďže súd konštatoval dôvodnosť podanej žaloby, okrem istiny žalobcovi priznal aj príslušenstvo z uplatnenej pohľadávky v zmysle ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ s odkazom na ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. a to výške 15,15% ročne od 1.8.2014 až do zaplatenia z priznanej žalovanej istiny.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP s následným odkazom na ust. § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote (včas) odvolanie v zmysle odvolacích dôvodov, že na súde prvej inštancie neboli splnené procesné podmienky; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uplatnené odvolacie dôvody podľa odvolacieho súdu zodpovedajú odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP.

9. Uviedol, že predmetom žaloby je náhrada škody, ktorú uhradil žalobca Zdravotnej poisťovni Dôvera v zmysle zák.č. 381/2001 Z.z. z dôvodu, že k dátumu nehody nemal žalovaný uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom škodu uhradil z poistného garančného fondu žalobca. Žalovaný mal za to, že v spore nie je daná aktívna ako aj pasívna vecná legitimácia, nakoľko na motocykel nebol vydaný technický preukaz, v dôsledku čoho nebol určený na prevádzku po pozemných komunikáciách, aj keď k nehode došlo a preto sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s otázkou, či motocykel, s ktorým bola spôsobená škoda podlieha povinnému zmluvnému poisteniu a svoje závery mal v tomto smere aj riadne odôvodniť. Zastával názor, že ani žalobca nemá v spore aktívnu legitimáciu, keďže nemal za povinnosť poskytnúť plnenie (regres) titulom náhrady škody zdravotnej poisťovni, pretože jej žiadna škoda nevznikla, keďže žalovaný ako študent, rovnako aj B. A. boli v tom čase maloletí, boli povinne zdravotne poistení a preto za poskytnuté výkony zdravotná poisťovňa obdržala poistné plnenie od štátu a uplatnenie náhrady škody formou regresu u žalobcu z garančného fondu v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. považoval žalovaný za duplicitné, čo súd ani v odôvodnení napadnutého rozsudku neodôvodnil a o týchto tvrdeniach žalovaného nevykonan ani žiadne dôkazy. Preto je rozsudok nepreskúmateľný a vecne nesprávny. Navrhoval, aby napadnutý rozsudok súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a v

prípade, že sa nestotožní s dôvodmi odvolania navrhoval, aby odvolací súd zmenil výrok, čo sa týka práva žalobcu na náhradu trov konania a to tak, že žalobca voči žalovanému nemá nárok na náhradu trov konania, keďže žalovaný bol v čase nehody neploletý, toho času je nezamestnaný, je oslobodený od súdneho poplatku, čo je naplnením dôvodov hodných osobitného zreteľa, aby súd výnimočne s odkazom na § 257 CSP náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný je v spore pasívne legitimovaný z dôvodu, že na motocykel, ktorý dňa 12.9.2012 v čase nehody riadil, nebol vydaný technický preukaz, nebol určený na prevádzku po pozemných komunikáciách bez zreteľa na to, že predmetný motocykel zakúpil bez dokladov a neprihlásil ho z dôvodu, že ho mienil používať iba na jazdu na pole. Tieto skutočnosti ale nie sú vo veci právne irelevantné a to s odkazom na ust. § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko („motorovým vozidlom je samostatné nekoľajové vozidlo s vlastným pohonom, ako aj iné nekoľajové vozidlo bez vlastného pohonu, pre ktoré sa vydáva osvedčenie o evidencii vozidla, technické osvedčenie vozidla alebo obdobný preukaz“). Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že žalovaný mal zo zákona povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu na predmetné motorové vozidlo bez ohľadu na to, aký bol jeho úmysel pri používaní. Žalovaný potvrdil, že predmetným motorovým vozidlom spôsobil ujmu na zdraví, pričom odkazoval na ust. § 3 ods. 1 písm.a/ hore citovaného zákona. Žalovaný bol tak vlastníkom ako aj prevádzkovateľom motorového vozidla, pričom túto skutočnosť potvrdil aj v rámci podaného odvolania s tým, že v priestupkovom konaní bol aj uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/, g/, j/ a k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

11. Žalobca má v spore aktívnu legitimáciu a to v zmysle § 24 ods. 7 citovaného zákona, keďže má legitimáciu domáhať sa vyplatených finančných prostriedkov z poisťného garančného fondu voči žalovanému a okamihom, v ktorom vyplatil poisťné plnenie zdravotnej poisťovni žalovaného z poisťného garančného fondu sa stal v danej veci aktívne legitimovaný titulom práva na náhradu toho, čo plnil za osobu bez poistenia zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a to aj v zmysle ust. § 42 ods. 4 písm. a/ zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Dňa 15.4.2014 bola žalobcovi doručená žiadosť o úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a dňa 17.6.2016 poskytol žalobca z poisťného garančného fondu poisťovateľovi plnenie vo výške 1.198,68 eur, z ktorej suma vo výške 108,97 eur predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca ani v tomto konaní neuplatňuje. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu naďalej trval na dôvodoch podaného odvolania a to, že žalobca nemá v spore aktívnu legitimáciu, nakoľko poskytol plnenie zdravotnej poisťovni bez právneho dôvodu, keďže jej žiadna škoda nevznikla, nakoľko žalovaný ako aj jeho brat B. A. boli v čase poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo zákona povinne zdravotne poistení, pričom za poskytnuté výkony zdravotná poisťovňa musela obdržať poisťné plnenie od štátu a priznanie regresu z garančného fondu žalobcu poisťovňa získala duplicitné plnenie za tie isté výkony.

13. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.2.2018 o 10.00 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 13.2.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

16. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie už za účinnosti Civilného sporového poriadku, za účinnosti ktorého bol vydaný aj napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie ale sčasti vo veci konal aj v zmysle procesných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku účinného do 1.7.2016 a preto ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvá veta CSP).

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP je odôvodnený tým, že neboli splnené procesné podmienky, t.j. ide o nedostatok žaloby, právomoci súdu, príslušnosti súdu, právnej subjektivity, procesnej spôsobilosti, prekážku začatého konania prípadne prekážku rozsúdenej veci. Žalovaný v odvolaní namietal aktívnu, ako aj pasívnu vecnú legitimáciu vo veci.

19. Odvolací súd konštatuje nenaplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) CSP a rovnako aj odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP (do 1.7.2016 ust. § 205 ods. 2 písm. b) OSP), keďže nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku je inou vadou konania, ktorá mohla mať z následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3.12.2015 uverejnené z Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016) a žalovaný v podanom odvolaní zároveň poukazoval sčasti aj na to.

20. Odvolací súd nezistil vo veci naplnenie tohto odvolacieho dôvodu z dôvodu, že odôvodnenie rozsudku je v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže sa jasne, stručne a výstižne vysporiadáva s podstatnými skutkovými tvrdeniami a právnymi argumentami strán, ktoré aj správne vyhodnocuje, pričom odôvodnenie rozsudku je aj presvedčivé.

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

22. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne

ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnou normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

23. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, pričom vykonanie ďalších dôkazov vo veci nebolo potrebné, a strany sporu doplnenie dokazovania ani nenavrhovali.

24. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a násl. CSP, z ktorých dospel k správny skutkový zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok náležite odôvodnil s tým, že rovnako procesným postupom neodňal žalovanému konať pred súdom a neznemožnil realizáciu procesných práv priznaných mu v civilnom procese za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, keďže rozsudok je odôvodnený v zmysle § 220 ods. 2 CSP a vo veci boli splnené procesné podmienky za ktorých mohol súd prvej inštancie konať.

25. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam sú preto odvolacie námietky odvolateľa t.j. žalovaného vo veci neodôvodnené a zároveň aj právne irelevantné. Odvolacia námietka týkajúca sa neplnosti žalovaného B. A. nie je rovnako vo veci právne irelevantná, keďže dňa 17.6.2016, kedy žalobca z poistného garančného fondu poškodenému plnil bol žalovaný už plnoletý, pričom k vzniku nároku žalobcu bol zákonný dôvod v zmysle správneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie s odkazom aj na zákon č. 577/2004 Z.z. upravujúci rozsah zdravotnej starostlivosti uhrádzanej zo zdravotného poistenia, kedy titulom regresného návrhu si zdravotná poisťovňa od toho kto zavinił dopravnú nehodu a tým poškodil zdravie poistenca poisťovne, si od poisťovne, v ktorej má vinník uzatvorené povinné zmluvné poistenie, uplatňuje peniaze za ošetrovanie, pričom ust. § 38 a násl. tohto zákona upravujú výluky, kde daný prípad ale nespadá. Preto je odvolacia námietka týkajúca sa duplicitného plnenia vo veci právne irelevantná.

26. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia a na doplnenie jeho správnosti len dopĺňa:

27. Žalobca má vo veci aktívnu legitimáciu s odkazom na ust. § 24 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, v zmysle ktorého kancelária má proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ods. 2 písm. a/, b/, f/ a g/ nárok na náhradu toho, čo za neho plnila.

28. Podľa § 2 písm. a/, b/, f/ a g/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- motorovým vozidlom je samostatne nekoľajové vozidlo s vlastným pohonom, ako aj iné nekoľajové vozidlo bez vlastného pohonu, pre ktoré sa vydáva osvedčenie o evidencii vozidla, technické osvedčenie vozidla alebo obdobný preukaz,
- tuzemským motorovým vozidlom je motorové vozidlo, ktoré podlieha evidencii vozidiel v Slovenskej republike; za tuzemské motorové vozidlo sa považuje aj motorové vozidlo, ktoré nepodlieha evidencii vozidiel, ale jeho vlastník, držiteľ alebo prevádzkovateľ má trvalý pobyt alebo sídlo na území Slovenskej republiky alebo motorové vozidlo, ktoré bolo odoslané do Slovenskej republiky z iného členského štátu, ak je Slovenská republika miestom určenia, a to po dobu 30 dní odo dňa, keď kupujúci prevzal motorové vozidlo, aj keď motorové vozidlo nebolo registrované v Slovenskej republike
- poisteným je ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti,
- poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

29. S odkazom na ust. § 2 písm. a/ zák.č. 381/2001 Z.z. je motocykel motorovým vozidlom, na ktoré sa vzťahuje ust. § 3, § 4 ods. 1 cit. zákona t.j. povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti

za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a to aj s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tomto smere (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Nitra č.k. 7Co 1065/2015 z 15.12.2016).

30. V zmysle hore citovaných zákonných ustanovení má preto žalobca právo domáhať sa vyplatených finančných prostriedkov z poistného garančného fondu voči žalovanému vzniknutú okamihom, kedy vyplatil žalobca poistné plnenie zdravotnej poisťovni poškodeného z poistného garančného fondu titulom práva na náhradu toho, čo plnil za osobu, ktorá nemala uzatvorené povinné zmluvné poistenie motorového vozidla za škodu v zmysle ust. § 3 hore cit. zákona, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom ide o originárny záväzok, t.j. záväzok, ktorý vyplýva priamo zo zákona a to s poukazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 284/2010 z 28.10.2011, keďže ide o regresný nárok.

31. Rovnako vecne správny je záver súdu o pasívnej legitímácii žalovaného, nakoľko žalovaný bol vlastníkom a aj prevádzkovateľom motorového vozidla, čo potvrdil aj v konaní. Svojím konaním spôsobil dopravnú nehodu, ktorou spôsobil škodu, za ktorú porušením právnej povinnosti uzavrieť povinné zmluvné poistenie motorového vozidla je zodpovedný v zmysle ust. § 3 zák.č. 380/2001 Z.z., § 4 ods. 1, § 24 ods. 7 prvá veta zákona č. 381/2001 Z.z. s odkazom na ust. § 420 ods. 1 a § 427 ods. 1 OZ.

32. Žalovaný mal v zmysle ust. § 3 zák.č. 381/2001 Z.z. povinnosť zo zákona uzavrieť poistnú zmluvu na predmetné motorové vozidlo, ktoré v danom prípade je motocyklom, bez ohľadu na to, aký bol úmysel žalovaného s jeho užívaním, keďže motocykel možno aj podľa odvolacieho súdu s odkazom na citované zákonné ustanovenie, ako aj hore uvedené zdôvodnenie považovať za motorové vozidlo, pre ktoré sa vydáva osvedčenie o evidencii vozidla, technické osvedčenie vozidla alebo obdobný preukaz. Preto je odvolacia námietka odvolateľa, týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia motocyklu ako motorového vozidla vo veci rovnako nedôvodná.

33. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP, okrem výroku o trovách konania.

34. Keďže rozhodnutie súdu vo výroku o náhrade trov konania je vecne nesprávne, odvolací súd rozsudok vo výroku o náhrade trov konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

35. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP (účinného od 1.7.2016) súd už rozhoduje o nároku na náhradu trov konania aj bez návrhu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). O nároku na náhradu trov konania rozhoduje v zmysle § 255 a nasl. CSP, pričom výnimočne môže nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle od 1.7.2016 ust. § 257 CSP.

36. Nepriznanie náhrady trov konania vo výnimočných prípadoch bolo do 30.6.2016 upravené v ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a s účinnosťou od 1.7.2016 v zmysle ust. § 257 CSP, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa aj podľa tohto novoučinného zákonného ustanovenia spočívajú buď v dôvodoch týkajúcich sa strany sporu alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu. Vždy je pritom potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho, v čí prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétneho sporu. Výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutiach náležite odôvodnená. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu, pričom treba zohľadniť

aj pomery tej strany, ktorej by inak patrila náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia v zmysle § 257 CSP na jej majetkové pomery. Aj keď to ust. § 257 CSP výslovne neuvádza, vychádzajúc z doterajšej dlhodobo jednotnej praxe významnými z hľadiska aplikácie ust. § 257 budú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v priebehu konania a prípadne ďalšie okolnosti.

37. Splnenie podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP súd skúma ex offa, teda aj bez návrhu strany sporu, ako to bolo aj v doterajšej praxi, zvlášť vzhľadom na situáciu, že od 1.7.2016 súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ex offa. Z úradnej povinnosti preto musí skúmať aj prípadné (ne)splnenie podmienok v zmysle ust. § 257 CSP, čo súd prvej inštancie neučinil.

38. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie aplikáciou ust. § 150 O.s.p. (od 1.7.2016 ust. § 257 CSP) nezaoberal a preto bude jeho povinnosťou v ďalšom konaní skúmať existenciu okolností tvrdených žalovaným pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi, ktorý si náhradu trov konania uplatnil aj v zmysle ust. § 257 CSP a iba v prípade záveru, že nejde o výnimočný prípad rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, vychádzajúc tak ako to konštatoval správne súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, z úspechu žalobcu vo veci, z hľadiska priznania len účelne uplatnených trov konania (v zmysle od 1.7.2016 ust. § 251 CSP), v zmysle ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne už iba o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, vydaným súdnym úradníkom v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).